
Saksdokumenter:

KM 09/25 Biskopens tilsyn

Sammendrag av saksorienteringen

Denne saken gjelder endringer i biskopens rolle og funksjoner på bakgrunn av vedtak i Kirkemøtet i 2022 og 2023. Hensikten med endringene er å styrke biskopens tilsyn og å tydeliggjøre biskopen som en leder i kirken. Kirkemøtet vedtok også at biskopen ikke lenger skal utøve arbeidsgivers styringsrett over prestene på samme måte som i dag. I forlengelsen av det har det også vært en føring om at prostene fortsatt skal være biskopens medhjelpere i utøvelsen av tilsynet. Et høringsnotat om saken ble sendt på høring høsten 2024. Notatet beskriver innledningsvis biskopens historiske rolle, og går nærmere inn på å definere begrepet tilsyn i kirkelig sammenheng. Biskopens tilsyn er en del av ledelsen av kirken, og ikke som i statlig sammenheng en ytre kontrollinstans. Videre blir tilsynet definert som pastoral ledelse som er forankret i biskopens tjeneste med Ord og sakrament. De konkrete forslagene i høringsnotatet for å styrke biskopens tilsyn innebar å flytte hovedbestemmelsen i tjenesteordning for biskoper, som beskriver innholdet i tilsynet, inn i kirkeordningen. Videre at fokus for tilsynet blir bredere, slik at det i flere sammenhenger blir flyttet fra en konsentrasjon om prestedtjenesten, til å omfatte alle de vigslede tjenestene og i noen grad alle ansatte i menighetsrettet arbeid. Det ble også foreslått i høringsnotatet at biskopen i kraft av tilsynet skal ha en rolle i kompetanseutvikling for alle kirkefaglig ansatte. Som følge av føringen om å endre biskopens rolle som arbeidsgiverrepresentant ble det foreslått i høringsnotatet å endre de bestemmelsene i tjenesteordning for biskoper som regulerer dette, først og fremst § 2. En egen problemstilling er saksbehandlingsregler i forbindelse med vigslingen. Kirkerådet foreslo i høringsnotatet at Bispemøtet utarbeider egne saksbehandlingsregler for dette. 2 Kirkerådet mottok i alt 181 høringssvar. På de fleste av spørsmålene fikk Kirkerådet en bred tilslutning til forslagene som ble lagt frem, hvor mellom 66 og 80 % av samlet antall svar var positive til forslagene, og det var flertall i alle grupper av spurte. De forslagene som møtte mest motstand var for det første spørsmålet om å flytte arbeidsgivers styringsrett over prestene fra biskopen til bispedømmerrådet v/stiftsdirektøren og for det andre spørsmålet om hvorvidt biskopene skal kunne gi bindende pålegg til valgte råd. Samlet sett avviste over halvparten av høringssvarene en endring av styringsretten over prestene. Samtidig er det betydelige forskjeller mellom gruppene. Blant menighetsrådene var det en overvekt som ønsket å beholde dagens ordning, det gjelder også prostene, fagforeningene og utdanningsstedene. Fellesrådene ga en klar tilslutning til endring. Det samme gjorde 9 av 11 bispedømmerråd. Samtidig er det verd å merke seg at flere av bispedømmerrådene var delt, og leverte mindretallsmerknader. Hovedorganisasjonen KA

og Nettverk for fellesrådsledere støttet endringen. Som følge av den betydelige motstanden i høringen mot en endring av hvem som skal lede prestetjenesten, legger Kirkerådet opp til to alternative konklusjoner i dette spørsmålet. Alternativ A bygger i hovedsak på høringsforslaget, som går inn for en endring i tråd med Kirkemøtets tidligere vedtak. Alternativ B konkluderer med å videreføre dagens ordning med biskopen som leder av prestetjenesten i bispedømmet med arbeidsgivers styringsrett. Kirkerådet innstiller på alternativ B. Forslaget om at prostens fortsatt skal være biskopens medhjelper i tilsynet fikk større tilslutning, men møtte også vesentlige innvendinger, som medførte at Kirkerådet har justert noe på sitt forslag fra høringsnotatet. Utfallet i spørsmålet om ledelse av prestetjenesten får også konsekvenser for Kirkerådets konklusjoner vedrørende prostens rolle som medhjelper i tilsynet. Spørsmålet om hvorvidt biskopen kan gi bindende pålegg til valgte råd møtte også motstand fra høringsinstansene. Et knapt flertall av svarene samlet sett mener biskopen bør kunne gi slike pålegg, men blant fellesrådene er det et tydelig flertall som slutter seg til Kirkerådets forslag. Hos de fleste andre er det et tydelig flertall mot forslaget. Kirkerådet leverer på dette grunnlaget et moderert forslag til endring, hvor det heter at biskopen kan oppheve et vedtak i et kirkelig råd som strider mot kirkens lære. Kirkerådet har utarbeidet to alternative forslag til regelendringer, som følger konklusjonen i spørsmålet om ledelse av prestetjenesten. Alternativ A bygger i hovedsak på forslaget som ble sendt på høring, ut fra Kirkemøtets tidligere føringer. Alternativ B inneholder elementer i forslagene fra høringen samtidig som det viderefører biskopen som leder av prestetjenesten. Som nevnt over, innstiller Kirkerådet på alternativ B.

Regelkomiteens merknader

Regelkomiteen har i oppdrag å vurdere om noen endringsforslag kan koordineres og/eller samstemmes, om endringsforslagene er forenlige med annet regelverk og om endringsforslag er tilstrekkelig utredet. Hvis et endringsforslag ikke er forenlig med annet regelverk eller regelkomiteen vurderer at endringsforslaget ikke er tilstrekkelig utredet, kan regelkomiteen vurdere om forslaget kan omformuleres. På denne bakgrunn skal regelkomiteen gi en innstilling, jf. Kirkemøtets forretningsorden §§ 2-4 og 3-6.

Endringsforslag fra Erling Birkedal

Linje 4 endres slik: i tråd med alternativ A.

Regelkomiteens vurdering

Regelkomiteen viser til at Kirkerådet har utarbeidet to alternative forslag til regelendringer. Endringsforslaget handler om å vedta et av disse alternativene. Endringsforslaget anses derfor som tilstrekkelig utredet til å vedtas.

Endringsforslag fra Jostein Ådna

Alternativ A:

I Kirkeordningen §39 a og i Tjenesteordning for biskoper § 1 føyes det inn et nytt fjerde ledd (som erstatter det foreslåtte tillegget til tredje ledd i l. 41–42 og 56–57 i vedlegget «Regelforslag med linjenummer»):

Biskopen kan skriftlig gi bindende pålegg vedrørende vigslendes og andre kirkelig tilsattes tjenesteutøvelse, jf. første ledd. Pålegget skal følges opp i et samarbeid

mellom biskop og arbeidsgiver. Biskopen kan skriftlig gi bindende pålegg til kirkelige råd i saker som berører rådenes lojalitet til Den norske kirkes læregrunnlag, jf. kirkeordningens § 37.

Alternativ B:

I Kirkeordningen §39 a og i Tjenesteordning for biskoper § 1 føyes det inn et nytt fjerde ledd (som erstatter det foreslåtte tillegget til tredje ledd i l. 311–312 og 326–327 i vedlegget «Regelforslag med linjenummer»):

Biskopen kan skriftlig gi bindende pålegg vedrørende vigsledes og andre kirkelig tilsattes tjenesteutøvelse, jf. første ledd. Dersom dette gjelder en vigslet eller annen kirkelig tilsatt biskopen ikke har arbeidsgivermyndighet overfor, skal pålegget følges opp i et samarbeid mellom biskop og arbeidsgiver. Biskopen kan skriftlig gi bindende pålegg til kirkelige råd i saker som berører rådenes lojalitet til Den norske kirkes læregrunnlag, jf. kirkeordningens § 37.

Regelkomiteens vurdering

Regelkomiteen viser til at endringsforslagene i hovedsak samsvarer med et forslag til bestemmelse som ble foreslått av Bispemøtet i høringen. Når første setning tas inn i forslaget til et nytt fjerde ledd, vil samme paragraf slå fast at biskopen kan gi bindende pålegg både i første og fjerde ledd. Forslaget har inngått i utredningen og blitt vurdert i saksorienteringen på side 22–25. Regelkomiteen vurderer derfor at endringsforslagene er tilstrekkelig utredet til å kunne vedtas.

Tilleggspunkt IV i forslag til vedtak fra Jostein Ådna

Prosten skal forelegge forslag til tilsetting av (menighets)prest for biskopen før det blir endelig formulert. Biskopen har anledning til å gi en påtegning til det skriftlige forslaget som går til tilsettingsrådet.

Kirkemøtet ønsker at biskopen skal kunne gi påtegning også i tilsetninger i vigslede stillinger som har soknet som arbeidsgiver. Hvordan dette konkret skal utformes, må bli avklart som en del av arbeidet med et felles personalreglement.

Regelkomiteens vurdering

Regelkomiteen forstår det slik at hele forslaget bygger på at den konkrete utformingen av både biskopens påtegning ved tilsetting av prest og i andre vigslede stillinger, må avklares nærmere som en del av arbeidet med felles personalreglement. Forslaget er hentet fra saksorienteringen og inngår i utredningen, se side 20–22. Også første avsnitt forutsetter konkrete endringer i personalreglementet, som saksorienteringen har pekt på en må komme tilbake til. Slike endringer må blant annet drøftes med arbeidstakerorganisasjonene før endelig behandling i Kirkemøtet. Forutsatt at endringsforslaget forstås som en bestilling om nærmere utredning, vurderer regelkomiteen at forslaget er tilstrekkelig utredet til å kunne vedtas.

Videre behandling

Regelkomiteen kan oversende endringsforslag som er ansett som tilstrekkelig utredet til ordinær komitébehandling, jf. Kirkemøtets forretningsorden § 3-6 fjerde ledd. I denne saken har Kirkerådet foreslått at endringsforslag i saken oversendes til behandling i komite B etter regelkomiteens behandling, jf. sak KR 23/25. Regelkomiteen oversender med dette endringsforslagene til ordinær komitébehandling i komité B.

Komiteens merknader

Komiteen har hatt høring med profesjonsforbundet Spir.

Komiteen legger til grunn saksfremstillingen og regelkomiteens behandling og har følgende merknader.

1. Komiteen støtter enstemmig Kirkerådets innstilling om å velge modell B, der biskopen beholder arbeidsgivers styringsrett for prester. Komiteen har registrert at høringen viste flertall for å beholde dagens organisering, men også at det var tydelige forskjeller i standpunkt mellom høringsinstansene. Fellesråd og bispedømmeråd gikk i større grad inn for å la bispedømmerådet ved stiftsdirektøren ivareta ledelsen av prestatjenesten. Komiteen ser dette i lys av sakens forhistorie. I en modell med felles arbeidsgiveransvar for alle i lokalkirken, forankret i et organ utgått enten fra soknet eller rettssubjektet Den norske kirke, var det viktig å sikre en styrking av biskopens tilsyn og ledelse, samtidig som biskopen ikke skulle ha arbeidsgivers styringsrett som før. Med en videreføring av dagens organisering, mener komiteen det ikke er sannsynlig at en endring i hvem som leder prestatjenesten vil innebære en forenkling, men at det er risiko for å få en enda mer komplisert ordning.
2. Komiteen vil peke på de utfordringene for biskopenes arbeid som følger av de nylige nedskjæringene i administrative stillinger, og vil understreke at biskopene fortsatt er avhengige av en fagstab for å utføre sin tjeneste på en forsvarlig måte.
3. Komiteen vil fremheve det positive i at biskopen får større rom for å innkalle til fagsamlinger. For ansatte med soknet som arbeidsgiver, må slike samlinger skje i samråd og samledelse med arbeidsgiver.
4. Prostene har alt i dag i en presset arbeidssituasjon. Dersom man skiller tilsynet og arbeidsgivers styringsrett for prestene mellom biskop og stiftsdirektør, vil disse to oppgavene likevel møtes i prostene. Å velge modell A vil derfor gi en ytterligere belastning for prosterollen.
5. Et flertall på 13 i komiteen støtter Kirkerådets formulering om biskopens mulighet til å oppheve vedtak i kirkelige råd. Dette flertallet mener det er viktig at biskopen har en god dialog med rådene, og at uenighet vedrørende lærespørsmål i første rekke kan ivaretas gjennom biskopens positive virkemidler knyttet til tilsynet, slik som veiledning og formaning.

6. Et mindretall på 7 i komiteen støtter Jostein Ådnas endringsforslag om at biskopen skriftlig kan gi bindende pålegg til kirkelige råd i saker som berører rådernes lojalitet til Den norske kirkes læregrunnlag. Dette mindretallet mener en slik formulering vil gi biskopen mulighet til å være mer proaktiv i utøvelsen av tilsynet overfor rådene.
7. Komiteen samlet vil understreke at det i begge tilfeller er rådet som organ som er gjenstand for biskopens tilsyn, ikke det enkelte rådsmedlem.
8. Komiteen samlet støtter Jostein Ådnas forslag om nytt vedtakspunkt IV. Komiteens vurdering er at dette vil bidra til å styrke biskopens tilsyn. Forslaget er innarbeidet. Komiteen har merket seg regelkomiteens vurdering av forslaget, og legger regelkomiteens forståelse til grunn for sin tilslutning. Det vil si at endringsforslaget i sin helhet forstås som en bestilling om nærmere utredning.
9. Komiteen har merket seg at i tjenesteordning for proster § 7 d) blir betegnelsen «kirkelige tjenestemenn» brukt. Komiteen ber Kirkerådet gjennomgå regelverket med tanke på konsistent språkbruk.

Kirkemøtets vedtak

I

Kirkemøtet fastsetter vedtak om følgende regelendringer:

5. I kirkeordning for Den norske kirke gjøres følgende endringer:
§ 39 skal lyde:

§ 39. Vigslede medarbeideres tjeneste

Ingen kan *vigsles til tjeneste* som prest, kateket, kantor eller diakon i Den norske kirke uten å ha de kvalifikasjoner som fastsettes av Kirkemøtet.

All *vigslet* tjeneste skal organiseres slik at *de vigslede* kan utøve sin tjeneste i samsvar med vigslingens forutsetninger og forpliktelser.

Vigslet medarbeider som gjør seg skyldig i grovt pliktbrudd eller annet vesentlig brudd på vigslingsforpliktelsen, kan fratras retten til å utføre vigslet tjeneste etter nærmere regler om saksbehandling og klageadgang fastsatt av Kirkemøtet.

Kirkemøtet fastsetter tjenesteordning og gir nærmere regler om vilkår mv. for *vigslede medarbeidere*.

Ny § 39 a skal lyde:

§ 39 a. Biskopens tilsyn

Biskopen skal gjennom forkynnelse og sakramentforvaltning ta vare på den apostoliske lære etter Guds ord og vår kirkes bekjennelse, fremme og bevare enheten i Guds kirke og rettlede og oppmuntre bispedømmets menigheter, kirkelig tilsatte og øvrige medarbeidere. For å ivareta dette tilsynsansvaret kan biskopen gi råd og veiledning, og også gi bindende pålegg vedrørende vigslede medarbeideres og andre kirkelig tilsattes tjenesteutøvelse.

Biskopen ser til at prestene forvalter sakramentene, forkynner og selv lever i overensstemmelse med den kristne tro, slik den er uttrykt i vår kirkes bekjennelse og ordninger, og at også andre som er vigslet til tjeneste i kirken virker og lever i samsvar med vigslingens formaning og løfte.

Biskopen fører tilsyn med at de kirkelige råd i bispedømmet utfører sitt arbeid i lojalitet med den evangelisk-lutherske lære. Biskopen kan oppheve et vedtak i et kirkelig råd som strider mot kirkens lære.

2. I tjenesteordning for biskoper gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Biskopen skal gjennom forkynnelse og sakramentforvaltning ta vare på den apostoliske lære etter Guds ord og vår kirkes bekjennelse, fremme og bevare enheten i Guds kirke og rettlede og oppmuntre bispedømmets menigheter, kirkelig tilsatte og øvrige medarbeidere. For å ivareta dette tilsynsansvar kan biskopen gi råd og veiledning, og også gi bindende pålegg vedrørende presters og andre kirkelig tilsattes tjenesteutøvelse.

Biskopen ser til at prestene forvalter sakramentene, forkynner og selv lever i overensstemmelse med den kristne tro, slik den er uttrykt i vår kirkes bekjennelse og ordninger, og at også andre som er vigslet til tjeneste i kirken virker og lever i samsvar med vigslingens formaning og løfte.

Biskopen fører tilsyn med at de kirkelige råd i bispedømmet utfører sitt arbeid i lojalitet med den evangelisk-lutherske lære. *Biskopen kan oppheve et vedtak i et kirkelig råd som strider mot kirkens lære.*

Ny § 6 a skal lyde:

§ 6 a. *Biskopen kan innkalle vigslede medarbeidere og andre ansatte til fagsamlinger i bispedømmet, og se til at vigslede medarbeidere blir gitt tilbud om og får tilrettelagt for kompetanseutvikling.*

§ 8 skal lyde:

§ 8. Biskopen beslutter om *vigsling* til prestatjeneste og andre kirkelige tjenester, etter i samtale å ha funnet kandidatene skikket for tjenesten, og forretter så *vigslingshandlingen* etter forordnet liturgi. Biskopen kan etablere en ordning for forberedelse til *vigsling*. Bare vigslet biskop kan forrette *vigsling* til prestatjeneste. Etter anmodning fra den som fungerer som biskop, kan en annen vigslet biskop

forrette *vigsling* til prestedtjeneste. Sistnevnte vurderer i slike tilfeller kandidatens skikkethet og treffer beslutning om vigsling.

Bare personer som fyller de av Kirkemøtet oppstilte kvalifikasjonskrav for tilsetting av prest i Den norske kirke, kan *vigsles* til prestedtjeneste.

Ingen kan *vigsles* uten å være tilsatt i en ordnet kirkelig stilling som krever slik vigsling. I særlige tilfeller kan likevel kandidater som fyller vilkårene for tilsetting som menighetsprest, *vigsles* til feltpresttjeneste, tjeneste i kirkelige organisasjoner, utdanningsinstitusjoner og lignende etter nærmere regler fastsatt av Bispemøtet.

Etter søknad og med anbefaling fra vedkommendes kirkesamfunn, kan biskopen treffe vedtak om at en persons *vigsling til prest* i et annet kristent kirkesamfunn skal anses som gyldig grunnlag for å utøve prestedtjeneste i Den norske kirke uten ny *vigsling*. Før slikt vedtak treffes, skal biskopen etter samtale ha funnet vedkommende skikket for prestedtjeneste i Den norske kirke og mottatt vedkommendes løfte om å utføre denne tjeneste i overensstemmelse med vår kirkes bekjennelse og ordninger. Vedtak som nevnt her, medfører ikke dispensasjon fra kvalifikasjonskravene for tilsetting av *prest*.

Biskopen sender Kirkerådet melding om vedtak etter denne paragraf.

Biskopens vedtak etter denne paragrafen kan ikke påklages. Bispemøtet gir nærmere regler om saksbehandlingen.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Biskopen gir *kallsbrev ved* tilsetting av *vigslet* person i kirkelig stilling, som bekreftelse på at vedkommende er *vigslet*, markering av biskopens tilsyn og formaning til menigheten om å ta imot den tilsatte som rett kalt tjener.

§ 10 første ledd skal lyde:

Biskopen kan samtykke i at *vigslet* prest i Den norske kirke holder gudstjenester og forretter kirkelige handlinger i et prosti hvor vedkommende ikke er ansatt i ordnet kirkelig prestedstilling.

§ 11 skal lyde:

§ 11. Biskopen kan gi representanter for andre kristne trossamfunn tillatelse til å preke og medvirke på annen måte i forordnede gudstjenester og ved kirkelige handlinger. Med unntak for vigsler kan *vigslede* prester fra andre kristne trossamfunn gis tillatelse til å forrette gudstjenester og kirkelige handlinger etter vår kirkes ordninger.

§ 13 skal lyde:

§ 13. Biskopen treffer etter søknad vedtak om at en person blir løst fra retten til å utøve prestedtjeneste i Den norske kirke.

Biskopen treffer vedtak i medhold av kirkeordningen § 39 tredje ledd om å frata prest, *kateket, kantor og diakon* i Den norske kirke retten til å utføre *vigslet tjeneste* i Den norske kirke dersom denne har gjort seg skyldig i grovt pliktbrudd eller annet vesentlig brudd på *vigslingsforpliktelsene*. Vedtaket skal presisere om tapet gjelder for alltid eller for en begrenset tid. I sistnevnte tilfelle kan vedtaket sette vilkår for gjenerverv etter den fastsatte tapstid. Bestemmelsene om enkeltvedtak i forvaltningsloven kapittel IV og V kommer til anvendelse.

Biskopens vedtak etter annet ledd kan påklages til Den norske kirkes klagenemnd. Forvaltningsloven kapittel VI kommer til anvendelse. Biskopens vedtak skal inneholde en opplysning om klageadgangen og at denne må være uttømt før vedkommende kan reise eventuelt søksmål for å prøve lovligheten av vedtaket.

Biskopen sender Kirkerådet melding om vedtak etter første og andre ledd og om eventuelle klager etter tredje ledd.

Når biskopen finner grunnlag for å vurdere gjenerverv av *vigslingsfullmakter* for en som har mistet retten til å utføre *vigslet tjeneste* for alltid, eller før utløpet av den bestemte tid, fremmer biskopen saken for Den norske kirkes klagenemnd med tilråding om vedtak.

Bestemmelsen i denne paragraf får tilsvarende anvendelse for den rett til å utøve prestatjeneste i Den norske kirke som en prest i et annet kirkesamfunn er gitt etter § 8 femte ledd.

§ 15 skal lyde:

§ 15. Biskopen er prestens nærmeste overordnede og har prostene som sine medhjelpere i utøvelsen av sin gjerning. Biskopen kan delegere myndighet etter § 10 første ledd og § 11 til prosten.

Domprosten er biskopens faste vikar og kan dessuten i særskilte tilfeller bemyndiges til å utføre bispetjeneste etter § 7, § 8, § 9 og § 14. Domprosten kan verken som vikar eller i andre tilfeller forrette *vigsling* til prestatjeneste.

Prosten innsettes i sin stilling av biskopen eller på dennes vegne av domprosten eller en annen prost etter avgjørelse av biskopen.

Biskopen har medarbeidersamtaler med prostene og leder prostemøtene.

§ 22 første ledd skal lyde:

Biskopen tilsettes av Kirkerådet etter *regler* fastsatt av Kirkemøtet.

3. I tjenesteordning for proster gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Prosten ivaretar arbeidsgivers styringsrett overfor prestene i prostiet og har biskopen som sin overordnede. Prosten er nærmeste overordnede for *prostiets prester* og fordeler de oppgaver mellom *prestene* som ikke allerede er pålagt den enkelte prest ved instruks eller særskilt bestemmelse gitt av høyere myndighet.

Prosten tilstår prestene ferie og tjenestefrihet i samsvar med gjeldende lov- og avtaleverk.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Prosten er biskopens medhjelper i tilsynet, og står i forhold som gjelder tilsyn under ledelse av biskopen.

Prosten skal se til at prestene i prostiet forvalter Ord og sakrament slik at kristen tro og kristent liv fremmes i menighetene ved at de etter gjeldende ordninger

- a. holder forordnede gudstjenester og forretter kirkelige handlinger,
- b. deltar i utførelsen av dåps- og konfirmasjonsopplæring,
- c. utøver sjelesorg og veiledning, går med dødsbud, reiser i soknebud og også ellers besøker syke i soknene og
- d. utfører forkynnerarbeid og i samråd med menighetsrådet annet menighetsbyggende arbeid.

Prosten skal stimulere prestene *og øvrige kirkefaglige medarbeidere* til etterutdanning og bidra til at de opprettholder og utvikler sin kompetanse i samsvar med fastsatte mål og planer.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Prosten

- a. gjør tjeneste som menighetsprest slik biskopen fastsetter,
- b. foretar prostebesøk i prostiets menigheter etter den ordning som er fastsatt i bispedømmet,
- c. deltar i forberedelse og gjennomføring av bispevisitaser og utfører de deler av visitasen som pålegges av biskopen, i samsvar med visitasreglement for Den norske kirke,
- d. medvirker ved tilsetting av biskop og ved tilsetting av kirkelige tjenestemenn etter gjeldende regler,
- e. utferdiger forslag til instruks for den enkelte menighetsprest i prostiet i samsvar med regler fastsatt i tjenesteordning for menighetsprester
- f. medvirker ved *vigsling* av *prest, kateket, kantor og diakon* etter gjeldende bestemmelser,
- g. foretar vigsling til fast kirkelig tjeneste etter gjeldende bestemmelser,
- h. innsetter menighetsprest, kateket, kantor og diakon, eller bemyndiger andre til å gjøre det, etter gjeldende bestemmelser,
- i. holder seg orientert om kirkene i prostiet og medvirker ved kirkevigsler,
- j. samtykker i at forsamlingslokaler nyttes og innvies som interimskirker,
- k. vigsler kirkegård eller bemyndiger annen prest til å gjøre det,
- l. deltar i prostemøte og bispedømmemøter,
- m. deltar i kirkejubileer, grunnsteinsnedleggelse og liknende spesielle anledninger sammen med eller på vegne av biskopen og
- n. gir uttalelse i saker som gjelder forhold i prostiet og etter anmodning av høyere myndighet også i saker som gjelder bispedømmet eller hele Den norske kirke.

Prosten utfører for øvrig de gjøremål som til enhver tid er pålagt ved bestemmelse av Kirkemøtet eller biskopen.

4. I tjenesteordning med kvalifikasjonskrav for menighetsprester gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Denne tjenesteordningen gjelder for menighetsprester som tilsettes av bispedømmerådet. Som menighetsprest regnes sokneprest, prostiprest og kapellan. Tjenesteordningen gjelder også for andre *vigslede* prester så langt den passer.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Tilsetting av menighetsprester foretas av bispedømmerådet i tråd med bestemmelsene i personalreglement for Den norske kirke. Tilsetting skjer *med en forutsetning om at biskopen gir kallsbrev og ellers* på de vilkår som gjelder generelt for tilsatte i Den norske kirke. For øvrig skjer tilsetting på vilkår nevnt i utlysningen og med plikt til å rette seg etter denne tjenesteordning og instruks som er eller blir fastsatt.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Person som tilsettes i prestestilling uten tidligere å være *vigslet*, kan ikke tiltre stillingen før *vigslingen* er skjedd etter forordnet liturgi. Formaning og løftet i *vigslingsliturgien* er bestemmende for prestens tjeneste og livsførsel.

§ 8 skal lyde:

§ 8. Presten står under tjenstlig tilsyn av biskop. Prosten er *nærmeste overordnede for prostiets prester*. Tjenstlig korrespondanse med høyere myndighet skal gå tjenestevei gjennom nærmeste overordnede.

5. I personalreglement for Den norske kirke gjøres følgende endringer:

§ 18 første ledd skal lyde:

Ved tilsetting av person som ikke er *vigslet*, må det tas forbehold om *vigsling*.

II

Endringene trer i kraft fra 1. januar 2026.

III

Kirkemøtet ber Bispemøtet gi nærmere saksbehandlingsregler knyttet til vigsling etter tjenesteordning for biskoper § 8 nytt sjette ledd

IV

Prosten skal forelegge forslag til tilsetting av (menighets)prest for biskopen før det blir endelig formulert. Biskopen har anledning til å gi en påtegning til det skriftlige forslaget som går til tilsettingsrådet.

Kirkemøtet ønsker at biskopen skal kunne gi påtegning også i tilsettinger i vigslede stillinger som har soknet som arbeidsgiver.

Hvordan dette konkret skal utformes, må bli avklart som en del av arbeidet med et felles personalreglement.